

har havt Krav paa at faae Noget af Statskassen, naar han erholder en Pension af en lignende Størrelse. Da der imidlertid under Sagens Behandling har viist sig særdeles Bestræbelse for at bringe det meest Mulige tilveie for denne Mand, har det bevæget mig til at stille det subsidiaire Forslag, der gaaer ud paa at tilstaae ham et Beløb af 700 Rb. aarlig, idet jeg har tænkt mig, at de, der muligvis kunde synes, at 600 Rb. var for lidet, kunde gaae ind paa 700 Rb. Begge disse to Forslag adskille sig i visse Henseender fra det Forslag, som foreligger i selve Loven og gjennem et Ændringsforslag, stillet af andre 15 Medlemmer, derved, at de søge at stille det Hele som en Undtagelsesfag ogsaa i selve Lovens Form, idet de give en Livrente til denne Mand og til hans Kone, forsaavidt hun overlever ham. Dette forekommer mig at svare bedst til det virkelige Forhold og ogsaa at være vel skikket til at betage dem enhver Betænkelighed, som frygte for, at der skal paa denne Lov grundes Forbringere i Fremtiden fra andre Sider, og da vi have saavel i Kongerigets særlige som i Monarchiets Budget ogsaa Livrenter anførte, kan jeg ikke indsee, at der i denne Henseende skulde være noget Usædvanligt eller Noget, som ikke kan passe til hvad der ellers er vedtaget ved anden Leilighed. Forsaavidt disse Forslag ikke skulde vinde Anerkjendelse, har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag til det Forslag, der er fremkommet af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds (Kroggh) med Flere, og jeg behøver ikke dertil at sige Andet, end at istedetfor at Ændringsforslaget gaaer ud fra en Gjennemsnitssum af 1600 Rb., gaaer mit Ændringsforslag ud fra en Gjennemsnitssum af 1200 Rb., bestemte efter §§ 3 og 4 i Pensionsloven; dette er vistnok en Skjønssag, hvorom der ikke videre kan diskuteres, og jeg skal blot bemærke, at jeg har stillet dette Forslag, fordi under anden Behandling denne Sum blev nævnt som Noget, der maatte være passende. Det er allerede af den sidste ærede Taler omtalt, hvad Beløb den Paagjældende vilde faae efter hans Forslag, idet han vilde erholde, saafremt han afgik strax, et Beløb af omtrent 840 Rb., som kan stige til 932 Rb., og hans Kones Pension vilde

derefter blive 200 Rb. eller $\frac{1}{3}$ af Gagen, hvorimod Pensionen efter mit Ændringsforslag vilde blive imellem 720 til 800 Rb., eftersom han hurtigere eller senere afgik, og hans Kones Pension 150 Rb. Det forekommer mig, at Enhver kan give sin Stemme til de Forslag, jeg har været med at stille, og dog vise den fuldeste Anerkjendelse af Mandens Dygtighed; det forekommer mig, at man heller maa stemme for disse Forslag end for det under Nr. 3 opførte Ændringsforslag, som efter min Mening gaaer vel vidt, og som ikke har Andet at støtte sig til end Vedkommendes egen Opgivelse; jeg skal viselig ikke drage denne Opgivelse i Tvivl, men jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at ved alle Embedsmænds Pensionsansættelser blive de forskjellige Opgivelser reviderede i Ministeriet, og man kan jo have ligesaa megen Tilltro til disse Embedsmænds som til denne private Mand's Opgivelser. Det forekommer mig altsaa, at man gaaer til den allerhøieste Grænse, naar man gaaer ind paa at give det, som tilsigtes ved Ændringsforslaget under Nr. 3, men at man ved at gaae ind paa mine Forslag vel gaaer frem paa en for Statskassen sparsommeliger Maade, men dog giver en rundelig Sum, hvorved man viser den Paagjældende al den Anerkjendelse, som han kan vente, og vistnok ligesaa stor, som der er blevet viist ved nogen som helst anden lignende Leilighed.

Til disse Bemærkninger skal jeg herved indskrænke mig.

Kroggh: Det er blot en kort Bemærkning, jeg har at gjøre. Jeg skal ikke optage den lange Discussion om det fortjenstfulde Arbejde, denne Mand i en Række af Aar har udført, det vilde være aldeles unødvendigt, men jeg ønsker dog, at der maa blive taget tilbørligt Hensyn til, at Manden ikke er slaaet ind paa Embedsveien. Han har havt Kalb til at paatage sig denne Gjerning, og han er bleven ledet dertil ved sin Ærslighed til de ulykkelige Børn, hvorom der her er Tale. Denne Mand er begyndt med 250 Rb. i aarlig Løn, som, efterhaanden som han har viist, at han kunde gjøre Skyldst ved sin Gjerning, er bleven forhøjet. Han er, som sagt, ikke traadt ind paa Embedsbanen, han har ikke tænkt paa at forskaffe sig anden Løn